

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.299 van 10 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 30 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Oegandese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Kampala. U werkte sinds 2004 als dienster in de kantine van het Ministerie van Defensie te Kampala onder leiding van uw neef, brigadier Noble Mayombo Rwaboni. Uw neef was voormalig permanente secretaris op dit ministerie, hoofd van de militaire inlichtingendienst en parlementaire vertegenwoordiger. Hij was een vriend en nauwe medewerker van de Oegandese president Yoweri Museveni. Eind april 2007 werd hij opgenomen in Kampala International Hospital wegens maagpijnen. Hij overleed op 1 mei 2007 in het Agha Khan Hospital te Nairobi (Kenya), waar geopperd werd dat hij was vergiftigd. U werd meteen verdacht, omdat u als dienster thee en eten bracht naar uw neef in zijn kantoor. U werd ten onrechte verdacht, vermits u uw neef niet vergiftigde. U dankte uw werk aan uw neef, waarmee u een goede relatie had. Uw neef vertrouwde u, aangezien hij u af en toe vroeg om hem informatie te geven over gesprekken van collega's in de kantine. In die zin was u dus tevens een geheime informant van uw neef. Uw vriendje, Vincent Kasuli, die voor de militaire inlichtingendienst werkte, waarschuwde u dat agenten van de inlichtingendienst u zochten en raadde u aan te vluchten. Vincent vertelde u dat uw directe collega in de kantine, George Tuhirwa, door agenten was opgepakt, gefolterd en omgebracht. U

vluchtte op 5 mei 2007 uw huis uit en dook gedurende twee maanden onder bij uw vriendin Namutebi in Masaka. U werd er verkracht door de echtgenoot van uw vriendin. U vluchtte naar een kennis in Jjovu (Ssesse eilanden), meer bepaald de grootouders van uw voormalige burens. Drie maanden later, kwamen de dochters van uw gastfamilie op bezoek. Ze zeiden dat u door de overheid gezocht werd en dat u een gevaar was voor uw gastfamilie. U werd verjaagd en ging in oktober 2007 naar Luwero, waar u onderdook bij uw vriendin Betty Naluwembe. Na verdere omzwervingen, vond u onderdak in het parochiehuis van Vvumba in Kiboga district. U woonde er bij religieuze zusters, die vreesden problemen te krijgen met de overheid door u bij hen te verbergen. U ontmoette er de blanke priester Paul, waarmee u op 21 januari 2008 naar België reisde per vliegtuig en met gebruik van u onbekende documenten. U vroeg asiel aan op 22 januari 2008. Tijdens telefonische gesprekken vanuit België met uw vriend Vincent, vertelde deze dat uw broer werd ondervraagd door agenten over u en vervolgens niet meer op zijn werk verscheen. Hij zei u ook dat uw moeder in januari 2008 in uw plaats werd vastgehouden in de Luzira gevangenis.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde uw land van herkomst Oeganda te hebben verlaten omwille van onterechte verdenking uw neef, een belangrijke politicus die op 1 mei 2007 overleed, te hebben vergiftigd. Tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, ondermijnen totaal uw verwantschap met de overleden brigadier Nobla Mayombo, tevens uw werkgever, en uw betrokkenheid bij zijn overlijden. Zo verklaarde u dat brigadier Noble Mayombo de zoon was van uw tante Irene Mbabazi, die in 1996 overleed (zie hoorverslag CGVS, p. 1, 14, 15, 17 en 18), terwijl uit voornoemde informatie blijkt dat de moeder van brigadier Noble Mayombo, die in 1997 overleed, Beatrice Rwaboni Abwooli heet (zie artikel uit The New Vision van 3 mei 2007 in het administratief dossier). Geconfronteerd hiermee, stelde u verrast te zijn en het vreemd te vinden dat voornoemd nieuwsbericht niet de naam van uw tante vermeldde (CGVS, p. 16 en 18). Gevraagd naar de vader van brigadier Noble, kende u enkel de naam Rwaboni en bevestigde u vervolgens toen het Commissariaat-generaal u de volledige naam – reverend Canon James Rwaboni- vernoemde (CGVS, p. 15 en 17). Verder verklaarde u dat uw zogenaamde neef Noble Mayombo de oudste van vier kinderen was, terwijl uit voornoemde informatie blijkt dat hij de zevende van 12 kinderen was. U stelde dat Noble twee jongere broers had, Philip en Winyi Rwaboni (CGVS, p. 2, 14), terwijl voornoemde informatie Philip Winyi als oudere broer van Noble Mayombo vermeld. De in Oeganda bekende broer van Noble Mayomobo, met name majoor Okwir(i) Rwaboni, kende u dan weer niet (CGVS, p. 17). U verklaarde dat brigadier Noble Mayombo geen kinderen had met zijn vrouw Juliet, maar dat hij wel twee kinderen had -Peter en Ellis- samen met een eerdere partner (CGVS, p. 12), terwijl uit voornoemde informatie blijkt dat het echtpaar Noble en Juliet Mayombo zes kinderen heeft (zie informatie in het administratief dossier). Voorgaande vaststellingen ondermijnen de waarachtigheid van uw vervolgrelaas, vermits uw beweerde familieband met Nobla Mayombo de basis vormt voor dit relaas.

Daarenboven valt het door u ingeroepen asielmotief niet meteen onder de (politieke of andere) criteria van de Geneefse Vluchtelingenconventie. U zou door de overheid gezocht worden op basis van een geheel onterechte verdenking van vergiftiging van uw neef, brigadier Noble Mayombo. U zou in mei 2007 zijn verdacht van vergiftiging, enkel omdat u dienster was in de kantine van het ministerie van defensie waar uw neef werkte (CGVS, p. 3). U bracht er ondermeer thee naar uw neef, die tevens uw werkgever was. Hoewel bepaalde media berichten over een mogelijke vergiftiging van brigadier Noble Mayomobo en over mogelijke (onduidelijke) politieke intriges, bleek u zelf geheel niet te weten wie eventueel verantwoordelijk kan zijn voor het overlijden van brigadier Noble (CGVS, p. 3 en 4). Zelf verklaarde u onschuldig te zijn. U dankte uw job als dienster in de kantine aan uw neef, waarmee u een goede relatie had. U was kennelijk niet politiek actief. Brigadier Noble was volgens u en

kennelijk ook volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, een vertrouwenspersoon van de Oegandese president en algemeen gerespecteerd persoon. Gevraagd waarom u vluchtte ondanks uw onschuld, verklaarde u dat u op voorhand veroordeeld was en de kans niet kreeg u te verdedigen tegen voornoemde verdenkingen (CGVS, p. 3). U kan dit echter niet hard maken.

De door u ingeroepen problemen zijn ongeloofwaardig en er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Oeganda waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een ernstig reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

U legde geen documenten neer die een controle van uw identiteit of reisweg zouden kunnen mogelijk maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoekster werpt als enig middel een schending op van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 en poogt vervolgens een aantal motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoekster is verrast dat de naam van haar tante, moeder van de overleden brigadier, niet in het nieuwsbericht vermeld wordt. Zij wist dat deze dame overleden was en dat het feit dat ze zich één jaar vergist over de overlijdensdatum niets bevestigt. Verzoekster meent ook dat ze niet de volledige naam van de vader van de overleden brigadier kan weergeven, kant noch wal raakt.

Verzoekster betwist dat haar ingeroepen asielmotief niet meteen onder de criteria van de Geneefse Vluchtelingenconventie valt. Verzoekster geeft aan dat de autoriteiten haar verdenken van het vergiftigen van haar neef. Verzoekster stelt dat het feit dat zij niet weet wie haar neef dan wel heeft vergiftigd, niets zegt. Verzoekster geeft aan dat zij helemaal niet politiek actief in haar land was, waardoor ze ook geen flauw benul heeft van de mogelijke vijanden van haar neef.

Verzoekster geeft aan dat indien zij zou worden teruggestuurd naar haar land van herkomst, dit een onmenselijke behandeling zou uitmaken in strijd met artikel 3 van het EVRM.

Bij brief van 29 januari 2009 brengt verzoekster een kopie bij van het uittreksel van haar geboorteregister en haar tewerkstellingskaart op het ministerie. Ter zitting legt zij de originelen voor.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>) (zie sub 4.2.).

Verzoekster verklaarde dat haar tante I.M. de moeder van haar overleden beweerde neef was en dat zij overleed in 1996. Uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt echter dat de moeder van de overleden brigadier een geheel andere naam droeg en tevens overleed in 1997. Verzoekster weerlegt niet in concreto de vaststellingen in de bestreden motivering - die steun vindt in de voorhanden zijnde landeninformatie - aangaande (i) het aantal broers en zusters van de overleden brigadier (ii) over diens broer Philip (iii) majoor O.R., de broer van de overleden brigadier (iv) het aantal kinderen dat de brigadier had met zijn vrouw Juliet. Voormelde onwetendheden ondermijnen verzoeksters geloofwaardigheid inzake de beweerde familieband met brigadier (N.M.R.).

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij inzake haar vervolgingsrelaas. Tevens dient opgemerkt te worden dat indien het verzoeksters relaas al geloofwaardig zou zijn, *quod non*, zij niet aantoont dat deze gemeenrechtelijke feiten - onderzoek naar de vergiftiging van een brigadier - en eventueel strafrechtelijke vervolging ressorteert onder de Conventie van Genève daar zij niet aantoont dat zij vervolgd zou worden omwille van één van de criteria van de Conventie.

Het bijgebrachte uittreksel uit het geboorteregister heeft slechts betrekking op verzoeksters identiteit. De bijgebrachte tewerkstellingskaart van het ministerie van defensie ondermijnt verder haar geloofwaardigheid daar (i) zij blijkens deze kaart sinds 4 april 2002 op het ministerie werkte terwijl zij op het CGVS verklaarde sinds oktober/november 2005 (administratief dossier, stuk 3, p.1) dan wel sinds 2004 (*ibid.*, p.2) in de kantine te werken (ii) de handtekening op de kaart aanzienlijke verschillen vertoont met haar handtekening op de vele documenten in het administratief dossier, waarbij haar uitleg ter zitting dat deze omwille van "stress" verschilt, niet aanvaardbaar is.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat zij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoekster vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas (zie sub 3.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoekster niet aan dat er ten aanzien van haar zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 10 maart 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.